

Bo Kristensen (KF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at der ikke sker afvisning af frivillige ansøgere til hjemmeværnet?«

Begrundelse

Det fremgår af oplysninger i Berlingske Tidende den 22. juli 1982, at hjemmeværnet overvejer en midlertidig standsning for tilgang på grund af den meget store søgning.

Hjemmeværnet er et afgørende led i det danske forsvar og en direkte afspejling af forsvarsinteressen i befolkningen. Det vil være dybt beklageligt, hvis det på grund af vanskeligheder med at skaffe våben og uddannelse er nødvendigt med en afvisning af de frivillige. Derfor bør ministeren sikre, at der tilvejebringes sådanne økonomiske muligheder, at dette ikke kommer på tale.

Besvarelse (30/7 82):

Forsvarsministeren (Søgaard):

Gennem de seneste kvartaler er der konstateret en særlig stor tilgang af frivillige til hjemmeværnet, og antallet var ultimo juni 1982 på ca. 76.800 personer.

Da dette tal ligger væsentligt over det tal, der har ligget til grund ved budgetteringen for indeværende finansår, har hjemmeværnskommandoen dels indledt overvejelser om besparelser på andre områder i hjemmeværnet, dels overvejet forskellige muligheder for at løse spørgsmålene knyttet til den store tilgang af frivillige.

På et møde i slutningen af maj i år har jeg drøftet forholdene med hjemmeværnsledelsen, der på baggrund af drøftelsen ville fortsætte sine overvejelser og herefter vende tilbage til sagen.

Det er endvidere aftalt med den kontaktgruppe, der er nedsat i henhold til aftalen af 12. august 1981 vedrørende forswarets ordning, at spørgsmålet vedrørende hjemmeværnets budgetproblem skal tages op i gruppen på et møde i september.

Jeg anser det – som spørgeren – for ønskeligt, at hjemmeværnet altid vil være i stand til at optage, uddanne og udruste alle egnede frivillige, der melder sig til hjemmeværnet. Jeg skal i denne forbindelse henvise til bemærkningerne til det i folketinget den 26. januar 1982 fremsatte forslag til lov om

hjemmeværnet, der blev vedtaget som lov nr. 231 af 26. maj 1982.

Spm. nr. 1019

Til *finansministeren (22/7 82)* af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Vil ministeren omgående bekræfte, at den danske stat er fuldt ud lige så forpligtet vedrørende statsobligationer og statsgældsbeviser, som staten er vedrørende de pengesedler, Nationalbanken har udstedt, altså således at statsobligationer og statsgældsbeviser skal være lige så værdifaste som den danske krone?«

Begrundelse

Den socialdemokratiske formand for folketingets finansudvalg har sat spørgsmålstegn ved, om den danske stat fuldt ud skal respektere og stå ved statsobligationer og statsgældsbeviser. Hvis det bliver den almindelige opfattelse i befolkningen, at staten ikke respekterer de lån, den har optaget ved obligationsudstedelser og udstedelser af statsgældsbeviser, så vil det danske pengesystem totalt bryde sammen i løbet af få måneder. Det er i hvert fald alarmerende, at en finansudvalgsformand fra socialdemokratiet kan sætte spørgsmålstegn ved værdien af statsobligationerne.

Besvarelse (28/7 82):

Finansministeren (Heinesen):

Nationalbankens pengesedler modtages af staten som lovligt betalingsmiddel, men derudover har staten ingen direkte forpligtelse vedrørende pengesedlerne.

Med hensyn til statsobligationer og statsgældsbeviser gælder følgende: Statens forpligtelse til som debitor at betale renter og afdrag på bestemte tidspunkter og med bestemte beløb er ubetinget, og det ville ikke kunne komme på tale at ændre betingelserne til ejernes ugunst.

Spm. nr. 1020

Til *ministeren for skatter og afgifter (22/7 82)* af:

Sønderby (V):